

ψυχικό

ψυχικό, το, ουσ. [<αρχ. ψυχικόν, ουδ. του επιθ. ψυχικός], η ελεημοσύνη, η βοήθεια, η ευεργεσία·

- για **ψυχικό**, λέγεται για ελεημοσύνη, για βοήθεια, για ευεργεσία που κάνουμε σε κάποιον, χωρίς να αποβλέπουμε σε υλικά ανταλλάγματα, αλλά μόνο από καλή ψυχική διάθεση και με απώτερο σκοπό την μετά θάνατο ανάπαυση της ψυχής μας: «κάθε τόσο βοηθάει για ψυχικό διάφορους ανθρώπους»·

- **κάνει ψυχικά**, (ειρωνικά) λέγεται για γυναίκα που ενδίδει με μεγάλη ευκολία στους άντρες: «όποιος έχει καιρό να πάει με γυναίκα τα ρίχνει στην τάδε που κάνει ψυχικά». (Λαϊκό τραγούδι: *γιατί ποτέ στη ζήση σου, ποτέ δεν μ' ελυπήθης, να **κάνεις ένα ψυχικό**, λίγο να μ' αγαπήσεις*)·

- **κάνω ψυχικό**, δίνω ελεημοσύνη, βοηθώ, ευεργετώ κάποιον, χωρίς να αποβλέπω σε υλικά ανταλλάγματα, αλλά μόνο από καλή ψυχική διάθεση και με απώτερο σκοπό την μετά θάνατο ανάπαυση της ψυχής μου: «κάθε τόσο κάνω και κάποιο ψυχικό, γιατί αυτός που ελεεί τους φτωχούς δανείζει στο Θεό»·

- **παθαίνω ψυχικό** τραλαλά, βλ. λ. [τραλαλά](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας